

ש

עת צהריים עצלה בחולות של קיבוץ מעג'מיכאל. עוז כהן, 31, מעביר יד מלטפת על גבו השעיר של יידו הטוב ביותר אספואר, המכונה בפיו "הנשק", ומפי רט בנימה צבאית את עברו של "הטופ של הטופ מבין כלבי התקיפה בארץ". אספואר, כך מתברר, שירת במילואים בצבא והשתתף במבצע מול מחבל מתאבד ברמאללה. ולא רק זה, הוא עשה את זה כחלק ממורשת משפחתית: גם אביו השתתף בפעילות של יחידת עוקץ הצה"לית ונהרג במהלך מבצע מול מחבל. אנחנו עוברים להרגמה האמנותית: ברגע אחד עובר אספואר מתנוחת כלב מביט מטה לפוזיצית הרוצה הסדרתי, מזנק למרחק ומתנפל על זרוע עטופה בספוג שהעזה לאיים עליו במקל.

בתום תצוגת הראווה, שנערכת במסגרת יום אימונים שגרתי של חברת האבטחה הכלבנית של כהן ושותפו ספי סהר, הבעלים הגאה מרשה לעצמו לחייך בסיפוק; אספואר (בצרפתית: תקווה), רועה בלגי מסוג מלינוואה, הוכיח שהוא יודע לעשות את העבודה ללא פצועים לכוחותינו. אלא שמאחורי החיוך של כהן מנקרת כבר זמן מה עובדת החיים הבאה: כל כלב בא יומו.

אחרי שזיהה חומרי נפץ כשהשתתף במבצעים צבאיים מסוכנים, איתר מערה שבה הסתתר מחבל והציל חיים של מאבטחים כשהשתתף במארכים אורחיים – כהן מבין שהגיע זמנו של אספואר בן התשע לצאת לפנסיה ומשלים עם העניין. רק המר חשבה, שלא יקום לו יורש ראוי, לא נותנת לו מנוח. "זה כלב-כלב", מסביר כהן. "הוא הציל חיי אדם, תפס מבוקשים ויש לו הרבה קבלות. זה אולי נשמע פלצני, אבל כלב כזה יכול לתרום המון לאנושות, ולכן חשוב לי לשמור את הגנים שלו. כל לילה אני לא ישן בגלל שעדיין לא עשיתי עם זה שום דבר". בזמן שכהן לא ישן בלילות, עמלים שני וטרינרים על הקמת בנק הזרע הראשון לכלבים, שיאפשר לשמר את זרעם של אספואר ושל כלבים רבים נוספים. הרי עיון, שמתבשל אצל הוטרנר ד"ר אמיר בק בשנה וחצי האחרונות, יהפוך למציאות בחורש מאי הקרוב, אז יגיע לארץ מאיטליה מומחה בינלאומי בנושא, שיל-ווא את ההליך הראשוני ויאפשר לאלה שהפצים ביקרם של הגנים של ההולך על ארבע שלהם,

תנושה ניכתב

הנה המיזם שכבר יוצר סערה בקרב ארגוני בעלי החיים: בקרוב יקום בישראל בנק זרע חדש, שיאפשר ליצור דור המשך לגזעים המובחרים. פלצנות של העשירון העליון או חיבה עמוקה לידיד הטוב ביותר? נובח מי

שנובח אחרון **עלי כהן ציון** // צילומים: טל שחר

"אצל פרות וסוסים זה
קיים כבר שנים". ד"ר ענת
שביט-מירב וד"ר אמיר בק
עם לקוחות פוטנציאליים

תעשה לי כלב

"זה כלב־כלב, אני לא ישרן בלילה בגלל המחשבה שלא שמרתי את הגנים שלו". עוז כהן ואספואר

להבטיח שהאוצר המשפחתי המכשכש בונב ימשיך ללוות אותם גם אחרי ש־גִיע יומו, הורות לצאצאיו.

זרע המהפכה

הרעיון – בנק זרע לכל דבר שבו ניתן יהיה להפקיד זרעי כלבים למשמורת של עד 15 שנה באיכות של 70 אחוז ולפרות אותם בכל זמן נתון – צץ אצל בק בעקבות תהייה של לקוח, בעליה של כלבה מגזע בולדוג אנגלי.

"הכלבה הגיעה אליי באמצע הלילה כשהיא במצב חירום בגלל המלטה שלא הצליחה להתקדם", מספר בק על דרמה לא מאוד נדירה שהתרחשה במרפאתו שבראשון לציון. "מרובר בבת של אלופים, אבא שלה היה אלוף איטליה ארבע פעמים והיא שייכת למועדון של בעלי כלבים מהגזע הזה, הערך הכספי שלה עצום. באותו לילה הגיעו לכאן עשרה מחברי המועדון הזה, טיפוסים פנאטיים מה סוג שאפשר למצוא אולי רק בין חברי מועדון הארלי ריוורסון. אלה אנשים שעל האוטו שלהם יש תמונה של הכלב והם יעשו בשבילו הכל. בקיצור, אנשים מכורים."

"כשהיה חשש לחייה של הכלבה, בא אליי הבעלים שלה ואמר לי, 'ריבונו של עולם, למה אין לך פה בנק זרעי' שאלתי אותו למה הוא מתכוון, והתברר לי שכדי להשיג את גזע האלופים שהם כל כך מחפשים, הם נוסעים לחו"ל. לפעמים הם נוסעים עם הנקבה ומבצעים את ההזרעה שם ולפעמים הם נוסעים בלעדית ומביאים לכאן את הזרע. בשני המקרים הם משלמים ים כסף. מאותו רגע זה לא הפסיק להציק לי."

לאחר שיחת הגיגיוש עם חבר מועדון הבולדוג האנגלי צלל בק למעמקי האינטרנט כדי ללמוד את הנושא. "אין לי התמחות מיוחדת בגניקולוגיה של כלבים, אבל יש וטרינרים בעולם שנכנסו לזה מאוד חזק ופיתחו אצל כלבים את מה שקיים כבר שנים אצל פרות וסוסים. הם שיכללו את הנושא עד שמצאו את כל המוצרים הנלווים."

במסגרת הניסיונות להתמקצע בתחום הרים בק טלפון לקולגה מסיציליה ובירר אם שמעה על קורסים בנושא. אחרי שלושה חודשים היא חזרה אליו עם בשורה: אחד המומחים העולמיים בנושא מגיע לסיציליה כדי להעביר סדרת הרצאות בנושא פוריות ובעיות זקפה של כלבים. עוד באותו היום קנה בק כרטיס טיסה וכבר למחרת הפך

ד"ר בק: "כל נושא הוטרניריה בחו"ל הרבה יותר מפותח. נודע לנו שהמון הזרעות שנעשות בארץ הן מזרע המגיע מאיטליה. המסחר הזה נראה לנו מיותר"

ד"ר בק: "טיפולתי בכלבה שמצבה היה אנוש, והבעלים שלה רצתה לתרום לה כליה. היא לא הרפתה גם כשכבר היה ברור שזה אבוד"

בעולם עושים דיאליזה לכלבים וכשהתברר שבלתי אפשרי להטיס אותה, היא ביקשה לתרום לה כליה משלה. כל הטיפולים שעשו לנו כלבה עלו לה הון תועפות, אבל זה לא שינה דבר. היא הייתה מגיעה לכאן באמצע הלילה טרוטת עיניים בזמן שבעלה, שניסה לשכנע אותה לעשות לכלבה המתת חסד, סיפר שכבר אין להם כסף להאכיל את הילדים. בכל 17 השנים שלי במקצוע, זה המקרה הכי קשה שנתקלתי בו."

שביט־מירב: "קשה לשפוט קשר של אדם עם חיה. יש לא מעט כאלה שמתאבלים ארוכות על כלב או חתול שהלכו. יושבים עליהם שבעה, מציינים את יום השנה. אלה יהיו נדבך משמעותי ברצון לשימור הזרע". קווים לדמותה של האוכלוסייה המדוברת אפשר לשרטט דרך האתרים המיועדים לחיפוש זיווג לבעלי חיים, שנראים כמו ג'יי־דייט למתקדמים: נתונים כמו גובה, משקל, תכונות אופי וקילומטרי הרבעה מוצגים לראווה לצד תעודות גזע המוכיחות שחור על גבי פרווה את אילן היוחסין האצילי. מידע חפוש סטנדרטיות מכילות מידע על כיכוב בסרטוני פרסומת, זכייה באליפויות, תחרויות יופי ואופי, השתייכות לשושלת של אלופים, ולפעמים אפילו "קווי הדם הטובים בעולם". במילים אחרות, מדובר בתורת

ראינו מרכז שמתעסק אך ורק בנושא של הזרעות, בעיות פוריות והקפאת זרע. מגיעים לשם מגדלי כלבים מכל אירופה, ומאוד הופתעתי לשמוע מאחת העובדות שם שיש להם גם לקוחות בישראל. נודע לנו שהמון הזרעות שנעשות בארץ הן מזרע המגיע מאיטליה. המסחר הזה נראה לנו מיותר."

השחתת זרע לשווא

את אוכלוסיית היער, שתשמה להקפיא את הזרע של ידירו הטוב של האדם, מחלקים בק ושביט־מירב לשני מגזרים: הפרטי והציבורי. במגזר הפרטי הם מתייחסים לאוהבי הכלבים הקיצוניים, אלה שיעשו הכל עבור חיית המחמד שכבר מזמן הפכה לבת משפחה גרעינית, כזו שחיה איתם חיים בלעדית. בק נזכר בלקוחה, סטודנטית לרפואה והבעלים של כלבה מבוגרת עם מקרה קשה של אי־ספיקת כליות. "זה קרה לפני שש שנים, כשעדיין לא עשו בארץ דיאליזה לכלבים, והכליות של הכלבה, שהייתה כבר בת 13, לא תיפקדו", נזכר בק. "הבעלים שלה הייתה ממש נואשת, היא ביקשה ממני לעשות הכל ולא הרפתה גם כשאמרתי לה שזה אבוד. באיזשהו שלב היא התחילה לברר איפה

למשתתף נלהב בסדנה, שבסיומה הוזמן על ידי המרצה, ד"ר ג'ובאני מיוליני, לבוא לאיטליה ולהתרשם מעבודתו מקרוב. כשחזר לישראל הציע בק לוטרנירית ד"ר ענת שביט־מירב, 32, שעד אז עברה תחתיו במרפאה במשך כמה חודשים בלבד, לחבור אליו ולהקים יחד את בנק הזרע הראשון בישראל לכלבים. כעבור חצי שנה נסעו השניים להשתלמות מרוכזת בנושא במרפאה של ד"ר מיוליני בצפון איטליה. המרפאה ידועה בקרב חובבי כלבים גזעיים באירופה כמרכז הנחשב ביותר לטיפול בהפריות וההזרעות, וממנה נשלחים זרעים של כלבים גזעיים לרחמן של כלבות שונות ברחבי העולם, כולל לישראל.

כשחזרו בק ושביט־מירב ארצה, כבר היה להם ברור שהם הולכים לייבא את הקונספט. בשנה וחצי האחרונות, בין חיסון לטיפול הפריה לכלבות מקומיות, הם בנו את החזון: כיום כבר ממתין להם במרפאה הצמודה שחזון מחו"ל, והשניים מחכים לד"ר מיוליני, שאמור להגיע בפעם הראשונה לישראל בחודש מאי כדי ללוות את ההקפאת הראשונה.

"באיטליה היינו שנינו פעורי פה", מספר בק. "כל נושא הוטרניריה בחו"ל הרבה יותר מפותח. בארץ וטרינרים רגילים להתעסק בחיסונים, בעיות עור, בעיות אורתופדיות, מחלות פנימיות – הטיפולים השגרתיים. שם

פודל ב־4,000 שקל, רועה גרמני ב־200 אלף: הגזעים המבוקשים בישראל

הקטנים

פודל: 2,000-4,000 שקל. כלב נוח ומלא חיים. היחיד מבין הגזעים הקטנים שאין לו נשירת שיער והוא מאריך ימים. קיים בחמישה צבעים: לבן, שחור, חום, אפור וג'ינג', ובארבעה גדלים: טוי, ננסי, בינוני וענקי (בגודל לברדור בוגר).

פיקינו: 2,000-4,000 שקל. כלב עקשן, טריטוריאלי מאוד ונבחן. בעל פרווה גסה ומעובה יותר מאשר הגזעים הקטנים האחרים. עם חינוך לא נכון, הזכרים עלולים להיות שתל־טניים. צבעיו: שחור, אפור, לבן או גווניו של חום.

פג סיני: 2,000-3,000 שקל. עוד כלב שניחשב כיום פופולרי מאוד בישראל. הוא דומה מאוד לפיקינו, אולם פרוותו קצרה יותר. קיים לרוב בצבע בו' עם מסכה שחורה על הפנים.

מלט: 4,000-6,000 שקל. מראהו הוא שילוב בין פיקינו לפודל בגודל טוי, בעל נשירה מועטה מאוד. הוא קיים בצבע לבן בלבד ופרוותו חלקה ורכה.

הגדולים

שיצו: 1,800-3,000 שקל. כלב מאוד אופנתי כיום. דומה בצורתו החיצונית לפיקינו, אבל מתהדר בשפם אינטלקטואלי ועמיד יותר בפני מחלות.

יורקשייר טרייר: 4,000-6,000 שקל. לא לעצלנים: פרוותו של היורקשייר טרייר דורשת סירוק יומיומי, אחרת נוצות מעין "ראסטות". מבין הקטנים נחשב לכלב בעל אופי עצבני, אבל עמיד יותר בפני מחלות. נחשב לגזע הקטן בעולם: כלב בוגר יכול להיכנס לכוס שמפניה גדולה.

קבליר קינג צ'ארלס ספנייל: 4,000-6,000 שקל. נחשב לגזע היפה ביותר מבין הכלבים הקטנים, אולי בשל פרוותו החלקה. קיים כטריקולור שחור־עליו ושקט. קיים כטריקולור שחור־חום־לבן או כדריקולור בשחור־לבן, כשיחלוקת הצבעים בדרך כלל סימטרית.

רועה גרמני: מחירו של רועה גרמני עתיר פרסים בעל אילן יוחסין מרשים יכול להגיע ל־200 עד 300 אלף שקל. כלב כזה נקנה בדרך כלל על ידי חוות גידול למטרת הרבעה. מדובר בכלב שנמצא בפסגת הטבלה מבחינת מחירו בשוק, היות שהוא טוב לכל מטרה: ליווי, שמירה ותקיפה.

גולדן רטריבר: 4,000-6,000 שקל. נחשב לכלב נאמן, יפה וזוהר, בשל נטיית המפרסמים לבחור בו ככוכב. כמו אצל הרועה הגרמני, מחירו של גולדן רטריבר שמיועד לצורכי הרבעה יכול להגיע למאות אלפי שקלים.

לברדור: 2,000-4,000 שקל. נחשב לאחר מגזעי הכלבים הנאמנים והחכמים ביותר, קל לאילוף ומשמש כלב נחייה או מסייע לבעלי מוגבלויות.

תענשה אי קלב

ד"ר בק: "אני לא רואה הבדל בין בנק זרע לכלבים לבין בנק זרע לאדם. למה אישה שלא יכולה להיכנס להיריון לא תאמץ ילד מהאיטי? אנשים תמיד יעדיפו משהו מוכר"

ד"ר בק: "כשמכניסים קלב למשפחה, מתחייבים להמון שנים. באופן אישי, אנחנו אוהבי בעלי חיים ולא משנה לנו אם הכלב אשכנזי או תימני"

"איראפער לשפוט קשר של אדם עם חיה". רבייה בדרך הטבע

בק: "נחיה סלקטיביים. אם הזכר דפוק גנטית, לא אסכים להזריע אותו. למשל, לגזעים הגדולים יש בעיה גנטית מאוד נפוצה של בעיות במפרק הירך, והמחלה עוברת לצאצאים. מכלב כזה לעולם לא אקח זרע".

כל הבעיות הגנטיות נוצרו בגלל ההתערבות של האדם בגנים.
"נכון, כי הכל הרי התחיל בזאבים, ומשם האדם התחיל לעשות הכלאות וליצור כל מיני זנים של כלבים, שלחלקם יש בעיות קשות כמו בעלי הפנים הפחוסים, שיש להם בעיות נשימה, כי האף שלהם סגור כמעט לגמרי. לארקרי גאירמק, אגב, טיפולתי בשני כלבים כאלה. החך שלהם היה כל כך ארוך, שהם לא יכלו להכניס אוויר לקנה הנשימה. זה ליקוי של גזע שיצר האדם, אבל מה אפשר לעשות, להמית את הכלבים?"

ובכל זאת, מעצב הקמת הבנק אתה מעודד את הליקויים.

"אם אנחנו לא נעשה את זה, אחרים יעשו. אז נכון, מצד אחד אני נותן כאן מענה, אבל מצד שני במקום שהשוק יהיה פרוץ ואנשים יביאו הנה זרע מחו"ל ויעשו איתו מה שהם רוצים, תהיה לנו יכולת לפקח על מה שקורה. בסופו של דבר, כשאת מכניסה קלב למשפחה שלך את מתחייבת להמון שנים ואת מחפשת תכונות אופי מסוימות. בנישה הגזעית את יורד עת איך הוא יתנהג, עם ילדים, כי לכל גזע יש את התכונות הדומיננטיות שלו. אנחנו אוהבי בעלי חיים ולא משנה לנו אם הכלב גזעי או לא. אני תמיד אומר לאנשים, 'אנחנו לא גזענים, לא מעניין אותי אם הכלב אשכנזי או ספרדי'. הכוונה שלנו היא בעיקר לתת מענה לכלבים שמיועדים להגנה ושמירה ולכלבי נחיה. זאת אומרת, לכלבים גזעיים שכן חשוב לשמור על הגזע שלהם למטרות חיוניות".

במקרה של ד"ר בק וד"ר שביט-מירב, אגב, הוטרנרין הולך יחד: נלטון, הכלב המיתולוגי של בק, גולדן רטריבר גזעי וכן לאלופים מרד רוס-אפריקה, הורדס כשהיה בן 12 בלי צאצאים. זה קרה לפני ארבע שנים, כשהאפשרות לשמר את הזרע שלו עוד לא הייתה קיימת מבחינת בק, מה שלדבריו היה עושה בוודאות. שביט-מירב, לעומת זאת, שמגדלת בביתה חתול, אומרת שכשיגיע היום שבו יתבקש רובי להחזיר את נשמתו לבואר, היא תעדיף לאמץ מתחיליה חתול שאין לו בעלים או משפחה. "רובי הוא בן משפחה לכל דבר", היא אומרת, "ועדיין לא הייתי משתמשת בזרע שלו".

למה?
"כי אני לא מאמינה שהצאצא שלו יהווה תחליף כשיגיע יומו ללכת. אני אוהבת אותו בפני עצמו ואין לזה קשר לצאצאים העתידיים שלו".

מכשיר קירור שתפקידו להפשיר את הזרע, מכשיר הנדוסקופ שבאמצעותו מוחדר הזרע ישירות לרחם הכלבה והמוניטור, שבאמצעותו ניתן לשלוט בהליך. מכשול אחר הוא טכני, היות שההליך מצריך עבודה שוטפת סביב השעון, שעיקרה שמירה קבועה על כמות הנוזל במכלים עקב תהליך האידוי הטבעי של החנקן ודיוק מרבי בכל הקשור לטמפרטורה ולהרכב הנוזלים השונים במכל.

אבל הבעיה הגדולה מכולן היא בכלל אתית: קשה לא להרים גבה לנוכח רעיון שבסיסו השבתת כלבים גזעיים, בזמן שמי כלאות הכלבים העזובים בישראל מלאות עד אפס מקום וכלבים לא רצויים ננטשים באופן יומיומי. "אם אני אתחיל להתייפף, אתנגד ל-70 אחוז ממה שעושים במרפאות בישראל", משיב בק. "אני לא רואה הבדל בין בנק זרע לכלבים לבין בנק זרע לאדם. למה אישה שלא יכולה להיכנס להיריון לא תאמץ ילד מהאיטי במקום להשתמש בבנק הזרע? תראי את ההיסטוריה שיש עכשיו סביב עניין הביציות – הורים רוצים המשכיות, גנים משלהם. אותו הדבר עם כלבים. אנשים תמיד יעדיפו משהו שהם כבר מכירים".

"אנחנו לחלוטין מודעים לכך שיש כאן דילמה אתית", מבחירה שביט-מירב. "כשזה היה עוד רק בגדר רעיון ישבנו כאן שעות ודיברנו על העניין הזה, אבל אנחנו לא חושבים שזו סיבה לעצור טכנולוגיה. דילמות אתיות קיימות בהרבה תחומים של קדמה, וקדמה אי אפשר לעצור. אמרנו לעצמנו שאנחנו נהיה הפילטרים במקומות שהם פחות נכונים. כשר פו של דבר, רופא שיש לו את הידע והיכולת, צריך להפעיל שיקול דעת אחראי ומקצועי מתי להשתמש בהם ומתי לא".

באילו מקרים תגידו לא?

ולפעמים גם משרד הבריאות, ולפעמים הזרע נתקע במכס, ומספיק שהוא יחכה יום אחד יותר ממה שמותר לו ואלפי יורו הלכו לפה. זאת הסיבה שהרבה חבר'ה מעדיפים לנסוע לחו"ל עם הנקבה ולעשות את ההזרעה שם. במקרה הזה מדובר על 4,000-5,000 יורו. המגזר השני הוא הציבורי – חוות הגיי רול השונות בארץ שמתעסקות בכלבים גזעיים לצורכי מכירה ותחרויות וגם לשם נחיה והגנה. "בינתיים יש כבר כמה אנשים שסיפרתי להם על הבנק שאמרו לי, 'אנחנו נהיה הראשונים'", מספר בק. "הכנו הרצאה עם מצגת לכל המגדלים כדי להציג את הנושא, ואני משוכנע שיהיה לזה ביקוש".

זרעים תקווה

בק, 47, נשוי ואב לשלושה, סיים את לימודי הוטרנריה ב'93 באיטליה, ומאז הספיק להשלים לימודי פוסט-דוקטורט במחלקה לחקר המוח במכון ויצמן. ב'96 התפרסם בתקשורת לאחר שהמציא קו נעליים "יחודי, המיועד לכלבים ותחולים. "אני אוהב לזהות גישה שעוד לא מומשה ולהיכנס אליה", הוא מספר.

ואכן, עד היום, למרות העובדה שבנקי זרע לכלבים כבר קיימים באירופה מתחילת שנות ה-90, אף וטרנר בישראל לא הרים את הכפפה. אחת הסיבות לכך היא כלכלית: מדובר בהליך יקר המצריך ציוד ייחודי, שכולל מכשירים מיוחדים לשמירת החנקן הנוזל המשמר את הזרע בטמפרטורה של מינוס 196 מעלות, חומרים מרדלים ומפריים שמטרתם לשמור על איכות הזרע ולהעשירו במהלך ההקפאה,

הגזע הנובך לתפארתה. כל בעלים של קלב גזעי שכזה יודע את מיקומו במד"ר, כך שהחוקים הלא כתובים ברורים לכל: אל יתהלל רועה גרמני עם פקינז, כדי שחם וחלילה לא ייצא בטעות קלב עם אופי של בולדוג. טווח המחירים לזיווג עם כלבה, שצריכה בהתאם לענות על הדרישות הגבוהות, נע בין כמה מאות לאלפי שקלים. ככל שגזע הכלב נחשב יותר, המחיר עולה בהתאמה. "יש לנו המון לקוחות שהכלב שלהם הוא כל עולמם", אומר בק. "אנשים רוצים שיהיה להם בבית את הדבר הכי יפה. אני לא שופט, למרות שיש לי לפעמים את הסייגים שלי. כמעט בכל שבת מתקיימות כאן תחרויות בינלאומיות. אני רואה אנשים שמשתגעים סביב התערוכות האלה, משקיעים בכלבים המון כסף, לוקחים אותם למספרות מיוחדות. בימי שבת באוגוסט הם עומדים שעות על גבי שעות עם הכלבים בשמש במסגרת תחרות הכלב היפה, וזה חורה לי כי זה טירוף. יש גם כאלה שלא מוכנים לסרס את הכלב למרות בעיות בתנהגות או בעיות בריאות, מפני שהם רוצים שיהיה לו המשך. כאן אנחנו ניכנס לתמונה ונעזור להם באמצעות הפקת הזרע של הכלב לפני הסירוס".

מה עם מי שמעוניין לשמר זרע ביום?
בק: "קיימת רק האופציה של חו"ל. התהליך מתבצע בתקופת הייחום, או מוטסט הכלב בה יחד עם הבעלים, כשהפריה נעשית באחת המרפאות המוסמכות. במקרים אחרים, כדי למנוע את טרסור הכלבה, הזרע המוקפא נשלח בדואר. החבר'ה האלה מבזבזים המון כסף, וכי מובן, בגלל שההליך מתבצע באירופה הכל נעשה ביוור". מעבר לכך, כששולחים את הזרע בדואר צריך להצהיר שמדובר בחומר ביולוגי, ואז נכנס לתמונה משרד החקלאות

100 אלף כלבים מומתים בשנה

רגילות, מחזיקה בדעה שונה. "במקרה שלנו זה קצת יותר קל, כי יש לזה מטרה, זה לא סתם שמישהו רוצה שלכלב שלו יהיה זנב עגול. כאן מדובר בכלבים עם ייעוד, ולכן הרבה יותר פשוט לקבל את זה".

לדברי בראון, המרכז הישראלי לכלבי נחיה בטכנולוגיה להקפאת זרעי כלבים, אולם בינתיים לא מתפעל אותו בשל מחסור בכסף ובכוח אדם. "אנחנו מאוגדים בפרוצדורה בינלאומית", היא אומרת. "בתי ספר

לכלבי נחיה רוצים להעביר גנטיקה מאחד לשני, ולכן הגיוני שייפתח ערוץ תקשורת ביניהם. אני מאמינה שברגע שנשתמש בטכנולוגיה שיש לנו, נתחיל להיעזר באחד מבנקי הזרע הבינלאומיים השייכים לפרוצדורת כלבי הנחיה. בסופו של דבר, לא פשוט למצוא גנים טובים. ככל שיש לך מגוון גדול יותר של גנים, המצב שלך טוב יותר ואנחנו תמיד שואפים לשיפור".

אטי אלטמן

"זה הדבר הכי מטופש ששמעתי בחיי, זה ממש מקומם אותי", אומרת אטי אלטמן, רוברת "תנו לחיות לחיות", שהרעיון לפתוח בארץ בנק זרע לכלבים מעורר בה זעם. "במדינת ישראל מומתים 100 אלף כלבים כל שנה. ארגוני בעלי החיים מפוצצים בכלבים. אם צריך כלבים, לא חשוב לאיזו מטרה, אפשר לבוא לאמץ מתחנות ההסגר. גם שם נמצאים כלבים גזעיים שניתן לאלף ככלבי הגנה ולחסוך הרג. אם היה חוסר בכלבים, ניהא, אבל במצב כזה, זה מוציא מהרדע. אני קוראת לאזרחי מדינת ישראל לבוא ולאמץ כלבים. יש המון כלבים מדהימים שמחפשים בעלים, גם לברדורים, שגם אותם נוששים, ואין שום צורך בבנק זרע. אני בהחלט מקווה שהמשימה הזאת תיכשל".

אורנה בראון, מנהלת כלבייה ומשפחות אומנות במרכז הישראלי לכלבי נחיה, שמבצע בשנים האחרונות הזרעות